

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 2.3.2006
KOM(2006) 85 wersja ostateczna

KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY I PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Finansowanie na rzecz rozwoju i skuteczności pomocy–

Wyzwania w zakresie intensyfikacji pomocy UE 2006-2010

{SEC(2006) 294}

1. INFORMACJE OGÓLNE

W okresie poprzedzającym wrześniowy szczyt ONZ w sprawie przeglądu deklaracji milenijnej Unia Europejska podjęła nowe historyczne zobowiązania do przyspieszenia postępów na drodze realizacji Milenijnych Celów Rozwoju (MCR)¹, w oparciu o wcześniejsze zobowiązania z Barcelony podjęte przed Konferencją w sprawie Finansowania Rozwoju w Monterrey w 2002 r. Decyzje te miały fundamentalne znaczenie dla podjęcia zobowiązań przez inne strony; zostały one entuzjastycznie przyjęte przez naszych partnerów z krajów rozwijających się, zwłaszcza że wyniki samego szczytu nie spełniły ambicji UE, szczególnie w odniesieniu do finansowania na rzecz rozwoju. Następnie Zgromadzenie Ogólne ONZ ustaliło, że kolejna konferencja odbędzie się między 2008 a 2009 r. w celu przeglądu dalszych postępów w sprawie konsensusu z Monterrey.

Nowe zobowiązania przyczynią się do dalszego wzmocnienia pozycji UE jako największego donatora pomocy na świecie. Zobowiązania te stały się podstawą „Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju”² – i Strategii UE na rzecz Afryki³, ustalonej pod koniec 2005 r. Obejmują one:

- **nowe cele pomocy publicznej na rzecz rozwoju (ODA):** poprzez systematyczny wzrost ODA UE do 2010 r. dostarczy wspólnie pomoc w wysokości 0,56 % DNB; będzie to etap pośredni na drodze do osiągnięcia celu ONZ 0,7 % do 2015 r. To zobowiązanie łączy się z obietnicą **przeznaczenia pięćdziesięciu procent zwiększonych wysokości pomocy dla Afryki;**
- dodatkowe zobowiązania dotyczące **innowacyjnych źródeł finansowania** rozwoju, dalszego **umarzania długów i międzynarodowych dóbr publicznych;**
- lepszą koordynację pomocy i jej **większą skuteczność** na poziomie UE, wdrożenie Deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy (w tym **bardziej przewidywalnych mechanizmów pomocy**, zwłaszcza wsparcia budżetu), **ograniczenie niekorzystnych wstrząsów zewnętrznych, uwolnienie środków pomocowych i reformę międzynarodowych instytucji finansowych;**
- **pomoc związaną z handlem (TRA);** Rada dokonała dalszego uściślenia odnośnych zobowiązań przed Konferencją Ministerialną WTO w Hongkongu⁴.

Rada wezwała Komisję do monitorowania wykonania tych zobowiązań i przedkładania co roku sprawozdania w sprawie postępów w finansowaniu i skuteczności pomocy, w tym w odniesieniu do Afryki. W niniejszym komunikacie po raz pierwszy przedstawiono tego rodzaju ocenę wykonania zobowiązań UE w rozszerzonym zakresie; komunikat opiera się na

¹ Konkluzje Rady z maja 2005 r. „*Milenijne Cele Rozwoju: wkład UE do Przeglądu Milenijnych Celów Rozwoju podczas spotkania ONZ na wysokim szczeblu w 2005 r.*”.

² Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji; dokument Rady 14820/05.

³ Rada Europejska w dniach 15-16.12.2005 r. „*UE i Afryka: w stronę partnerstwa strategicznego*” (dokument 15961/05 z dnia 19.12.2005 r.).

⁴ „*Pomoc na rzecz wymiany handlowej*” dokument Rady 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748 z dnia 9.12.2005 r.

danych przekazanych przez państwa członkowskie (PC) w corocznym badaniu monitorującym przeprowadzonym pod koniec 2005 r. Szczegółowa ocena postępów jest zawarta w uzupełniającym dokumencie roboczym służb Komisji⁵.

2. ZOBOWIĄZANIE ZWIĘKSZENIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH NA ODA

W 2005 r. UE zwiększyła pierwotne cele ODA ustalone na 2006 r. przez te państwa członkowskie, które uczestniczyły w „zobowiązaniach z Barcelony” (dla UE-15 - osiągnięcie indywidualnego bazowego poziomu 0,33 % ODA/DNB w celu zapewnienia wspólnej średniej UE na poziomie 0,39 %). Aby zrealizować cel ONZ 0,7 % do 2015 r., wszystkie 25 PC, w tym kraje, które przystąpiły do UE w 2004 r. (UE-10) podjęły **nowe zobowiązania**: Państwa UE-15 obiecały **do końca 2010 r. osiągnąć indywidualny poziom 0,51 %**, UE-10 – 0,17 % ODA wyrażonej jako udział w DNB, co odpowiada wspólnemu udziałowi 0,56 % ODA/DNB. Kraje przystępujące – **Bulgaria i Rumunia** – dostosowały się do tych zobowiązań.

2.1. W kierunku spełnienia celu ODA na 2006 r.

UE jest na najlepszej drodze do osiągnięcia pierwotnego wspólnego celu 0,39 % ODA do końca 2006 r. Jeśli prognozy sprawdzą się, UE nadal jest w stanie osiągnąć średnią około 0,42 %. **Wyniki UE w 2004 r.** są zadawalające; UE dostarcza wspólnie ODA na poziomie 0,34 % DNB, a więc zapewnia znacznie większą pomoc niż donatorzy należący do OECD/Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) z krajów niebędących członkami UE (z wyjątkiem Norwegii i Szwajcarii), utrzymując się zdecydowanie powyżej średniej DAC 0,26 %. Oznacza to, że w porównaniu do 2003 r. dokonano dodatkowych przepływów środków pomocowych w wysokości 2,3 mld EUR. Fakt ten **nie doprowadził jednak do rzeczywistego wzrostu wyrażonego w wartościach procentowych w porównaniu do 2003 r.**

⁵ „The EU monitoring of Financing for Development and Aid Effectiveness: Starting to deliver on the new commitments” SEC(2006) 294.

Tabela 1 Poziomy ODA UE w latach 2004 – 2005 – 2006

ODA Levels	2004		2005		2006	
	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI	Mio. €	as % of GNI
Targets						0,33 / -
Austria	554	0,23	1072	0,45	1080	0,43
Belgium	1195	0,41	1358	0,45	1577	0,5
Cyprus	4	0,04	4	0,04	5	0,04
Czech Republik	88	0,11	102	0,11	110	0,11
Denmark	1664	0,85	1675	0,81	1715	0,80
Estonia	4	0,05	5	0,06	6	0,06
Finland	535	0,35	600	0,39	671	0,416
France	6921	0,41	8093	0,47	8213	0,47
Germany	6155	0,28	6204	0,28	7505	0,33
Greece	380	0,23	484	0,28	589	0,33
Hungary	45	0,06	68	0,085	89	0,1
Ireland	496	0,39	546	0,40	675	0,47
Italy	2011	0,15	3279	0,24	4577	0,33
Latvia	7	0,06	7	0,06	8	0,06
Lithuania	8	0,042	12	0,06	14	0,064
Luxembourg	192	0,83	204	0,85	216	0,86
Malta	8	0,18	7	0,18	9	0,2
The Netherlands	3434	0,73	4104	0,83	4221	0,82
Poland	96	0,05	200	0,09	250	0,1
Portugal	842	0,63	454	0,33	450	0,33
Slovak Republic	23	0,072	29	0,09	30	0,085
Slovenia	25	0,1	30	0,12	35	0,127
Spain	1991	0,24	2600	0,30	3234	0,35
Sweden	2224	0,78	2587	0,88	3070	1
UK	6439	0,36	7138	0,39	8061	0,42
EU 15	35033	0,35	40398	0,40	45854	0,44
EU 10	308	0,07	464	0,09	556	0,10
EU 25	35341	0,34	40862	0,38	46410	0,42

Źródła danych: Roczne sprawozdanie OECD/DAC za rok 2005 i odpowiedzi PC UE na kwestionariusz dotyczący Monterrey

Perspektywy na lata 2005-2006 są bardziej obiecujące. Jeśli obecne szacunki odpowiadają rzeczywistości, **UE-15 jako całość przekroczyła docelowy poziom 0,39 % już w 2005 r.** **Włochy**, jedyny kraj, w którym w latach 2003-2004 nastąpił spadek ODA w stosunku do PKB, prawdopodobnie wprowadziły środki naprawcze (szacowane na 0,24 % ODA/DNB), ale nadal pozostają na najniższym poziomie w grupie. **Wspólne wyniki w 2006 r. będą uzależnione od tych PC, które nadal pozostają poniżej minimalnego pułapu 0,33 %.** Muszą one zadbać o znaczny wzrost wysokości pomocy, by zrealizować swoje indywidualne cele do końca 2006 r. i nie pogorszyć dobrych wyników UE jako całości. W 2006 r. wspólny wkład UE-10 w ODA mógłby wynieść niemal 0,1 % DNB, zapewniając lepsze wyniki niż przewidywano.

2.2 Wpływ decyzji Rady Europejskiej na intensyfikację pomocy wspólnotowej

W sprawie Perspektywy finansowej na lata 2007-2013 Rada Europejska doszła do wniosku⁶, że budżet UE na działania zewnętrzne będzie co roku wzrastał o 4,5 % i przyznała dodatkowe

⁶ „Perspektywy finansowe 2007-2013” dokument Rady 1591/05 CADREFIN 268 z dnia 19.12.2005 r.

22 682 mld EUR na współpracę z krajami AKP w latach 2008-2013 w ramach 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EDF). Decyzje te mają następujące skutki: Jeśli decyzje te zostaną zatwierdzone, rzeczywisty udział **wkładu UE** (z budżetu UE i EFR) **we wspólnej ODA UE** zmniejszyłyby się z obecnych 20 % do 15 % w 2010 r. i do 13 % w 2013 r. Ponadto, jeśli PC chciałyby wywiązać się ze swoich deklaracji ODA, będą musiały dostarczyć w ramach pomocy dwustronnej około 90 % dodatkowych środków pomocowych UE.

W tym kontekście UE musi stawić czoła podwójnemu wyzwaniu, by zapewnić sobie wiarygodność jako główny donator na świecie, zgodnie z zapisem w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju:

- Konkluzje Rady nie zapewniają WE odpowiednich funduszy, by odpowiadać na oczekiwania partnerów wynikające z ambitnych układów o stowarzyszeniu/umów o partnerstwie WE i UE, które zawarto z wieloma krajami partnerskimi na całym świecie.

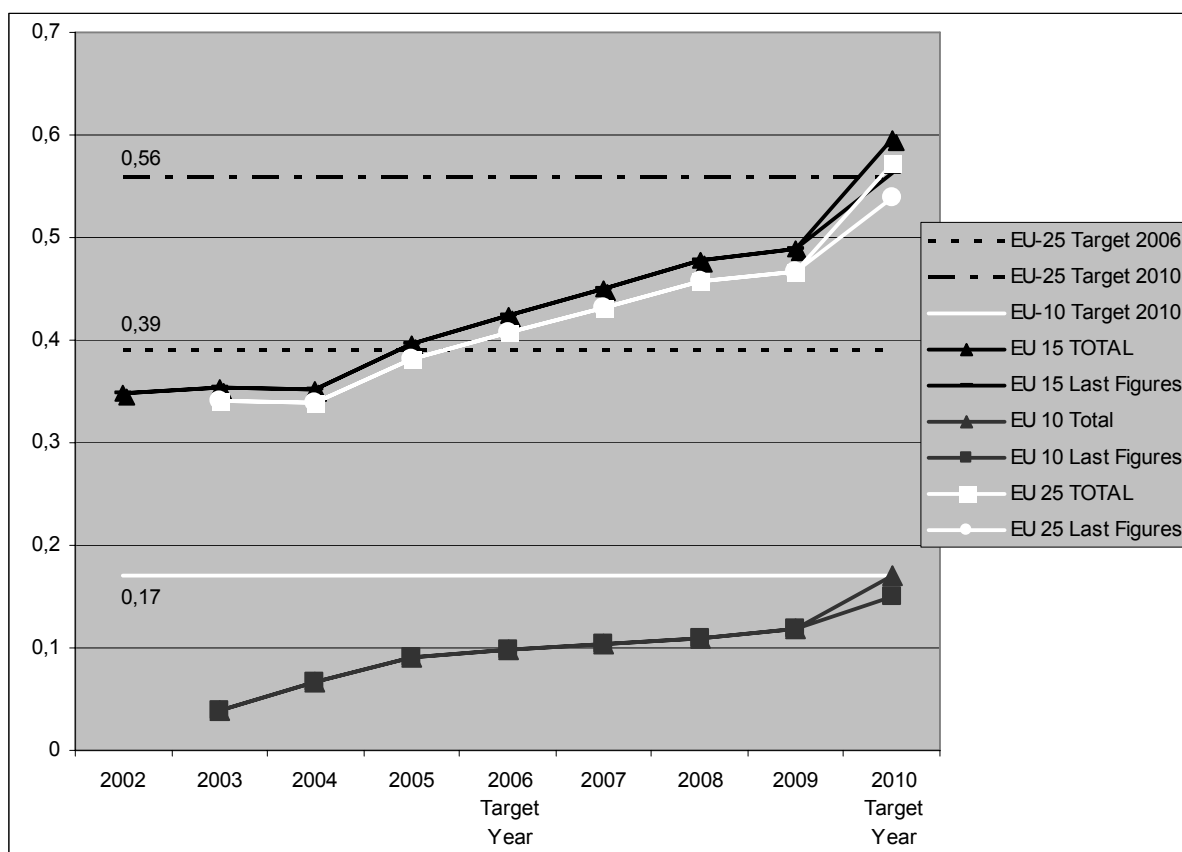
Jeśli krajowe systemy pomocy PC też przechodziłyby poważne trudności ze względu na intensyfikację pomocy, podważyłoby to zobowiązanie do uczynienia z UE jako całości istotnego i skuteczniejszego donatora pomocy.

W celu zapewnienia ogólnej spójności i widoczności UE podstawowe znaczenie ma stworzenie odpowiednich struktur i sposobów, również na poziomie UE, pozwalających na lepszą koordynację i większą komplementarność przekazywanej pomocy dwustronnej PC i pomocy WE. Komisja będzie wspierać te wysiłki poprzez stworzenie różnego rodzaju struktur otwartych na dobrowolne wkłady PC, takich jak europejski fundusz powierniczy infrastruktury w Afryce, mechanizmy zaproszeń do składania wniosków stosowane w ramach Funduszu Wodnego AKP-UE i Funduszu Energetycznego AKP-UE lub zbadanie wykonalności wspólnych instrumentów w celu odpowiadania na wyzwania globalne związane ze spadkiem cen towarów i klęskami żywiołowymi (na przykład instrument FLEX itp.).

2.3 Intensyfikacja ODA UE: nowe cele pośrednie na 2010 r.

Wstępne szacunki wskazują, że większość PC wprowadziła środki niezbędne do osiągnięcia celów ODA na 2010 r.: sześć PC dostarczy ODA rzędu 0,7 % DNB lub więcej, Szwecja zapewni ODA nadal na poziomie 1,0 % DNB, a Luksemburg będzie próbował osiągnąć taki poziom. Kolejne cztery PC przeznaczą około 0,6 % DNB na pomoc na rzecz rozwoju, a inne planują co roku stopniowo ją zwiększać do poziomu 0,51 % ODA/DNB.

Diagram 1: Szacunkowa wysokość ODA UE w stosunku do wspólnych celów na lata 2006-2010

Źródło: Odpowiedzi PC UE na kwestionariusz dotyczący Monterrey

Źródła: Tabela 2: Perspektywy osiągnięcia pośrednich celów UE na lata 2006-2010

ODA Levels	2006		2010 (latest figures)		2010 (commitments)	
	Mio. €	%GNI	Mio €	%GNI	Mio. €	%GNI
Targets		0,33 / -		0,51 / 0,17		0,51 / 0,17
Austria	1080	0,43	1397	0,51	1397	0,51
Belgium	1577	0,5	2561	0,70	2561	0,7
Cyprus	5	0,04	10	0,06	28	0,17
Czech Republik	110	0,11	137	0,11	212	0,17
Denmark	1715	0,80	1997	0,80	1997	0,80
Estonia	6	0,06	8	0,06	21	0,17
Finland	671	0,416	1287	0,7	1287	0,7
France	8213	0,47	11483	0,6	11483	0,6
Germany	7505	0,33	12359	0,51	12359	0,51
Greece	589	0,33	1041	0,51	1041	0,51
Hungary	89	0,1	176	0,17	176	0,17
Ireland	675	0,47	1227	0,62	1227	0,62
Italy	4577	0,33	3519	0,24	7478	0,51
Latvia	8	0,06	13	0,07	31	0,17
Lithuania	14	0,064	20	0,07	48	0,17
Luxembourg	216	0,86	250	0,83	258	0,86
Malta	9	0,2	7	0,17	7	0,17
The Netherlands	4221	0,82	4848	0,8	4848	0,8
Poland	250	0,1	570	0,17	570	0,17
Portugal	450	0,33	768	0,51	768	0,51
Slovak Republic	30	0,085	77	0,17	77	0,17
Slovenia	35	0,127	58	0,18	58	0,18
Spain	3234	0,35	7136	0,60	7136	0,6
Sweden	3070	1	3783	1,00	3783	1
UK	8061	0,42	12863	0,59	12863	0,59
EU 15	45854	0,44	66519	0,56	70486	0,60
EU 10	556	0,10	1076	0,15	1228	0,17
EU 25	46410	0,42	67595	0,54	71714	0,57

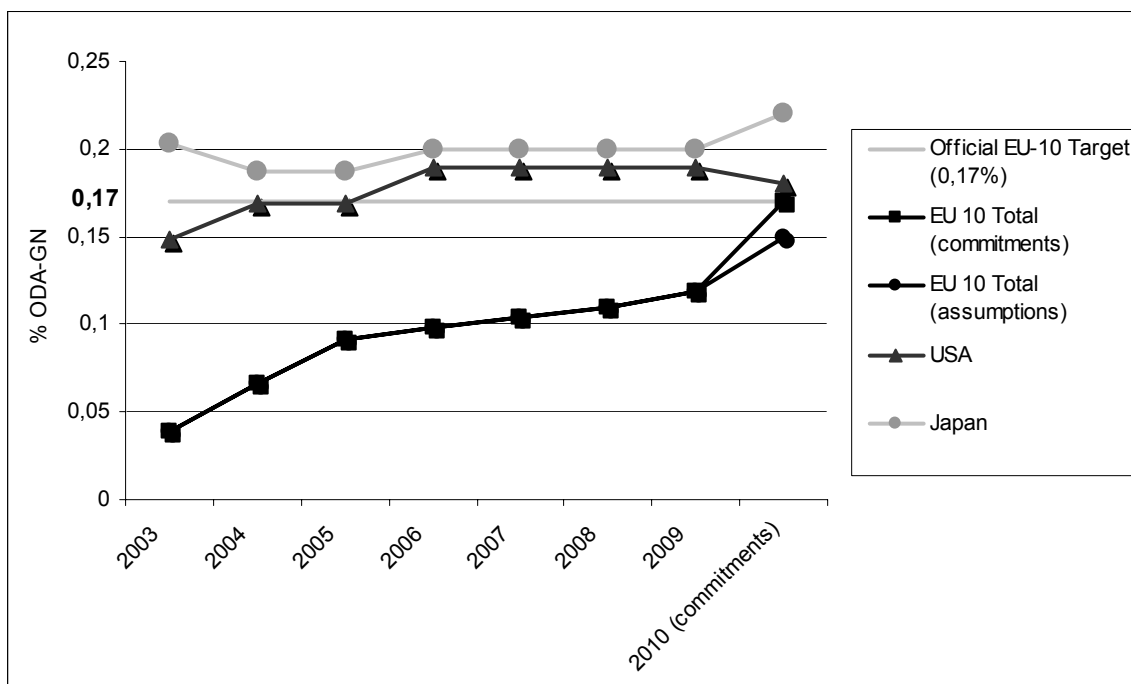
Źródło: Odpowiedzi PC UE na kwestionariusz dotyczący Monterrey

Przewiduje się, że przepływy ODA będą stale rosły. Znaczny udział we wzroście jest prawdopodobnie związany z operacjami umorzenia długów (zwłaszcza w przypadku Iraku i Nigerii w okresie 2005-2007). Przywołując konsensus z Monterrey, Komisja podkreśla, że trzeba zadbać o to, by środki dostarczone na umorzenie długów nie stanowiły przeszkody dla środków ODA, które planuje się udostępnić krajom rozwijającym. Przyszłe wyzwania dotyczą wprowadzenia niezbędnej dynamiki przy planowaniu budżetu w PC, by mając na względzie cele na 2010 r., osiągnąć znacznie wyższe poziomy ODA. Kwestia ta dotyczy zwłaszcza tych krajów, którym wciąż jest daleko do osiągnięcia celu bazowego poziomu na 2006 r. Wśród PC zauważalna jest tendencja do odkładania na później realizacji wymogu zwiększenia środków budżetowych na pomoc.

2.4 Wkład nowych państw członkowskich

Dziesięć krajów, które przystąpiło do UE w 2004 r. (UE-10), przyjęło indywidualne bazowe poziomy, dostosowane do specyfiki ich sytuacji. Kraje te zobowiązały się do poczynienia wysiłków na rzecz realizacji „dorobku” UE z 2002 r. do końca 2015 r. (0,33 % ODA/DNB) poprzez stopniowy wzrost ODA i wyznaczenie celu pośredniego - 0,17 % do końca 2010 r.

Diagram 2: Przewidywany wzrost ODA w UE-10 w okresie 2003-2010 w porównaniu z USA i Japonią

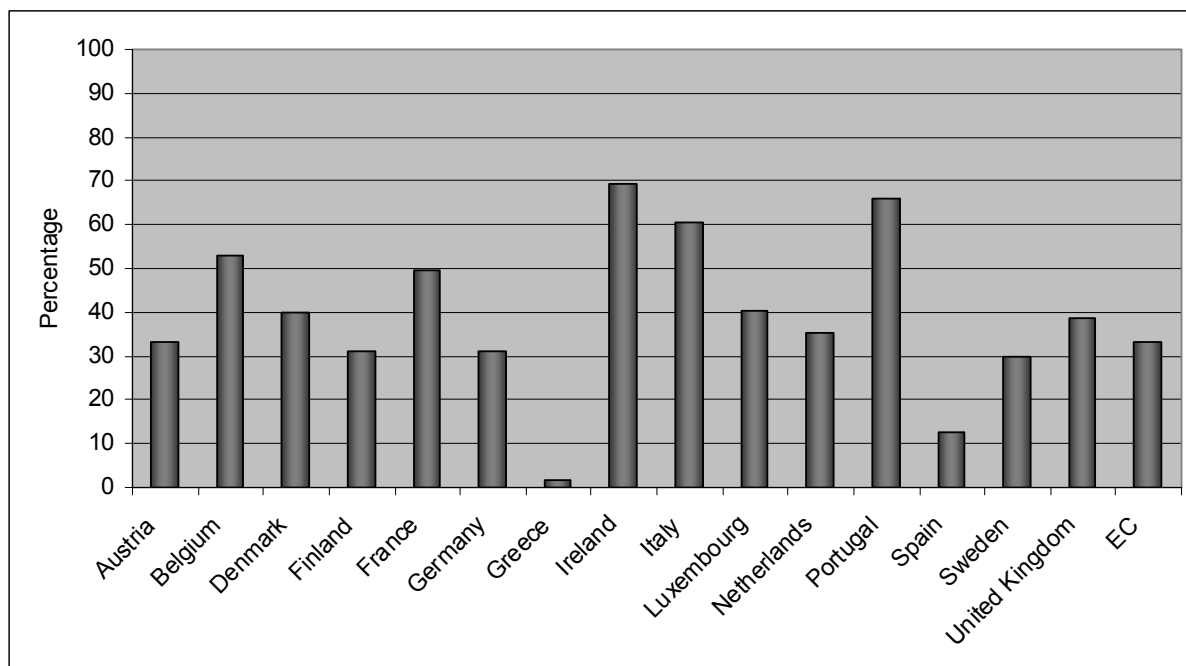
Źródła: Roczne sprawozdanie OECD/DAC za 2005 r. i odpowiedzi PC na kwestionariusz dotyczący Monterrey

Ogólne wyniki PC są imponujące, zwłaszcza w porównaniu z innymi dużymi donatorami z OECD/DAC. Jeśli obecne tendencje utrzymałyby się, łączna wysokość ODA zwiększyłaby się ponad sześciokrotnie od 2003 r. (rok przed rozszerzeniem UE) do 2010 r. i osiągnęłaby cel bazowego poziomu 0,17 %. Niektóre kraje zaplanowały stopniowy wzrost pomocy, inne muszą zintensyfikować wysiłki i dostosować swoje środki budżetowe na ODA, zwłaszcza poprzez przydział środków innych niż ich wkład do budżetu WE i 10. EFR. Do końca 2010 r. poziomy pomocy UE-10 powinny łącznie być równe planowanemu wskaźnikowi ODA/DNB Stanów Zjednoczonych.

2.5 Szczególne zobowiązanie dotyczące Afryki

UE postanowiła zwiększyć pomoc dla Afryki subsaharyjskiej i zadbać o to, aby połowa wspólnej pomocy, którą planuje się zwiększać od 2006 r., została przydzielona Afryce. Wprawdzie państwa grupy G8, opierając się w znacznym stopniu na wkładzie finansowym UE, obiecały zwiększyć pomoc dla Afryki do 2010 r., ale deklaracja wsparcia finansowego UE dotychczas nie przełożyła się na zobowiązania innych stron, ani pod względem zakresu, ani pod względem możliwych do sprawdzenia wskaźników. Obietnica dana Afryce odnosi się do wspólnych wysiłków UE bez interwencji w krajowe priorytety w zakresie pomocy poszczególnych PC. Podczas dalszych prac nad podziałem pracy trzeba zadbać o sprawiedliwe rozłożenie obciążenia między donatorami UE a międzynarodowymi partnerami.

Diagram 3: Udział środków przydzielonych Afryce w łącznej ODA UE – średnia w latach 2000-2004

Źródło: Roczne sprawozdanie OECD/DAC za rok 2005

Komisja wzywa Radę do:

- wezwania innych donatorów do podjęcia większych zobowiązań w celu zapewnienia odpowiedniego finansowania MCR, w szczególności w Afryce, w średnim i dłuższym okresie;
- wezwania PC do wniesienia wkładu, zwłaszcza na rzecz Afryki, do wspólnych instrumentów pomocowych UE i innych instrumentów pomocowych w celu zapewnienia skutecznego zwiększania pomocy w przyszłości, uwzględniając, że konkluzje dotyczące perspektywy finansowej przyjęte przez Radę Europejską miały negatywny wpływ na pomoc WE;
- zachęcania PC, których poziomy ODA są nadal poniżej indywidualnego poziomu bazowego, do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków na rzecz osiągnięcia celów, odpowiednio, w 2006 r. i 2010 r.;
- zapewnienia, że dalsze działania dotyczące umorzenia długów są nadal prowadzone w duchu konsensusu z Monterrey i zobowiązań UE;
- zachęcania PC, które przystąpiły do UE po 2002 r., do kontynuacji i zintensyfikowania wysiłków w celu osiągnięcia, indywidualnie, poziomu 0,17 % ODA/GNI do 2010 r.

3. ZOBOWIĄZANIE DOTYCZĄCE INNOWACYJNYCH ŹRÓDEŁ FINANSOWANIA

W 2005 r., na podstawie analiz technicznych dostarczonych przez Komisję, Rada rozważyła najbardziej obiecujące opcje w zakresie innowacyjnych źródeł finansowania rozwoju⁷. W rezultacie tej procedury dwa wnioski otrzymały poparcie niektórych PC:

- **Międzynarodowy Instrument Finansowy (IFF) na rzecz Szczepień (IFF-Im)**, zainicjowany we wrześniu 2005 r. przez Francję, Włochy, Hiszpanię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo jako mechanizm pozwalający na terminowe dostarczenie krajom partnerskim obiecanych środków na programy szczepień; instrument ten wiąże się ze zobowiązaniem na kwotę 3,3 mld EUR w okresie dziesięciu lat; pierwsze wypłaty są przewidziane na 2006 r.;
- **podatek solidarnościowy od biletów lotniczych** w celu ułatwienia finansowania obecnych zobowiązań ODA, w szczególności zobowiązań dotyczących projektów z sektora służby zdrowia: Zjednoczone Królestwo zasugerowało, że część obecnego podatku lotniskowego powinna być przeznaczona na finansowanie rozwoju. Francja postanowiła wprowadzić podatek od biletów lotniczych od lipca 2006 r. i spodziewa się zebrać około 210 mln EUR w ciągu roku.

Po spotkaniu technicznym departamentów Komisji i PC w sprawie innowacyjnego finansowania w lutym 2006 r. okazało się, że wdrożenie przygotowywanych inicjatyw może mieć pozytywny wpływ na gotowość PC do poparcia lub odroczenia wniosków dotyczących innowacyjnego finansowania rozwoju.

Połączenie nowych źródeł ze szczegółowymi zagadnieniami i celami może skutkować pojawieniem się kolejnych programów i funduszy, pionowych lub tematycznych, które wymagałyby zaangażowania krajów otrzymujących pomoc.

Cel mobilizacji dodatkowych i bardziej stabilnych źródeł finansowania powinien przyświecać ogólnej dyskusji dotyczącej innowacyjnego finansowania oraz sposobów udzielania pomocy, oraz powinien, średniookresowo, doprowadzić do zapewnienia bardziej przewidywalnego finansowania.

W tym kontekście **Komisja proponuje, aby Rada** kontynuowała rozważania nad innowacyjnymi źródłami finansowania, jak również monitorowanie wdrażania obecnych inicjatyw.

⁷ „*Innovative sources of financing for development - a review of options*” (Innowacyjne źródła finansowania rozwoju - analiza możliwości) SEC(2005) 467 z 5.4.2005 r.; „*An analysis of a possible contribution based on airline tickets as a new source of financing development*” (Analiza potencjalnego wkładu finansowego opartego na biletach lotniczych jako nowym źródle finansowania rozwoju) SEC(2005) 733 z 15.6.2005 r.; „*A possible contribution based on airline tickets as a new source of financing development: technical reflections in the run up to the UN High Level Event*” (Potencjalny wkład finansowy oparty na biletach lotniczych: rozważania techniczne w perspektywie Spotkania Wysokiego Szczebla ONZ) SEC(2005) 1067 z 1.9.2005 r.

4. ZOBOWIĄZANIE DOTYCZĄCE UMORZENIA DŁUGÓW

W 2005 r. głównym wydarzeniem związanym z zadłużeniem był wniosek państw grupy G8 dotyczący umorzenia długów przez MFW, Bank Światowy i Afrykański Bank Rozwoju w krajach, które osiągnęły punkt końcowy w inicjatywie HIPC. Inicjatywa na rzecz wielostronnego umarzania zadłużenia (MDRI) została przyjęta na dorocznych spotkaniach międzynarodowych instytucji finansowych we wrześniu 2005 r. i jest obecnie przygotowywana do wdrożenia przez te trzy instytucje. W związku z tym kraje będące beneficjentami dodatkowego zmniejszenia zadłużenia prawdopodobnie osiągną długoterminową zdolność spłacania długu.

5. ZOBOWIĄZANIE DOTYCZĄCE SKUTECZNOŚCI POMOCY

Od 2004 r. zarówno UE, jak i cała wspólnota donatorów, wraz z krajami beneficjentami uzgodniła konkretne cele w zakresie skuteczności pomocy. W tym roku ocena naszego wywiązania się z tych zobowiązań będzie dokonana na podstawie tego, w jakiej części zostały one faktycznie zrealizowane.

Komisja odgrywa aktywną rolę w opracowaniu solidnych mechanizmów monitorujących cele i wskaźniki Deklaracji Paryskiej. Zważywszy na opóźnienia w finalizacji narzędzia monitorującego, konieczne jest nadanie temu procesowi właściwej dynamiki w 2006 r., bez zmniejszania zobowiązań, w celu utrzymania tempa niezbędnych reform.

To sprawozdanie z postępów w przyszłości będzie zawierać ocenę statusu własnych zobowiązań UE, zapisanych na Forum Wysokiego Szczebla w Paryżu. Kompleksowy **Plan działania na rzecz skuteczności pomocy UE** łączy dziewięć celów, które w 2006 r. UE będzie musiała dalej rozwijać i wdrożyć w terenie do 2010 r.⁸

Rada wielokrotnie podkreślała potrzebę wzmocnienia komplementarności naszych działań poprzez lepszy podział pracy, mający zasadnicze znaczenie dla poprawy skuteczności pomocy UE. Reorganizacja bieżących działań jest trudna, ale jest niezbędna ze względu na planowaną intensyfikację pomocy, potrzebny jest zatem wspólny wysiłek. Plan działania UE stanowi odpowiedź na te wyzwania.

Większa skuteczność pomocy wymaga podjęcia wysiłków, zarówno przez kraje partnerskie, jak i przez donatorów: Kraje partnerskie muszą stworzyć systemy zarządzania zamówieniami publicznymi i finansami publicznymi odpowiadające standardom międzynarodowym. Wobec braku jednolitych systemów donatorzy muszą zbadać możliwe sposoby redukcji kosztów transakcyjnych. Dzięki coraz częstszemu korzystaniu ze wsparcia budżetowego i sektorowego, uproszczeniu uzgodnień umownych dla organizacji międzynarodowych oraz wnioskowi mającym na celu uproszczenie własnych ram regulacyjnych i prawodawczych, postęp Komisji odpowiada jej zobowiązaniom podjętym w Deklaracji Paryskiej. Ponadto obecne ograniczenia proceduralne i prawne pomocy UE związane ze wspólnym koszykiem finansowania i współfinansowaniem powinny zostać zniesione po 2006 r. dla nowych instrumentów objętych perspektywą finansową na lata 2007-2013, a dla EFR – po 2007 r.

⁸ Komunikat Komisji „*Udzielanie pomocy przez UE: - więcej, lepiej i szybciej*) COM(2006) 87.

Komisja wyzywa Radę do:

- wsparcia ustanowienia solidnych procedur monitorowania do końca 2006 r., zarówno w kontekście DAC, jak i na poziomie UE;
- wsparcia ustanowienia zasad pomocy UE, które preferują współfinansowanie z udziałem państw członkowskich i innych donatorów, w ramach nowych instrumentów współpracy budżetu UE w okresie 2007-2013 i w ramach 10. EFR;
- wyrażenia zgody na dalsze pogłębianie swojego podejścia do operacyjnej komplementarności poprzez przyjęcie zasad w celu lepszego podziału pracy;
- wyrażenia zgody na wspólną strategię UE, opracowaną w szerszym kontekście, w celu zintensyfikowania pomocy UE, opartą na skuteczności pomocy i podziale pracy;
- zatwierdzenia w 2006 r. wymiernych rezultatów określonych w Planie działania na rzecz skuteczności pomocy UE i jego celów w zakresie stopniowego wdrażania tych rezultatów w terenie do roku 2010.

6. ZOBOWIĄZANIE DO STWORZENIA BARDZIEJ PRZEWIDYWALNYCH, MNIJ ZMIENNYCH MECHANIZMÓW POMOCY

Dla krajów rozwijających się, które osiągają najlepsze wyniki, ciągłe wieloletnie ramy i rzadsze weryfikacje spełniania warunków są elementami o kluczowym znaczeniu dla osiągnięcia większej przewidywalności wypłat wsparcia budżetowego. Jednakże, chociaż wiele PC twierdzi, że wsparcie budżetowe jest ich preferowanym instrumentem pomocy, jedynie Portugalia i Zjednoczone Królestwo są skłonne przejść na [system] **wieloletniego wsparcia budżetowego, z przeglądem warunkowości dokonywanym częściej niż co roku**, w znaczeniu podanym w Konkluzjach Rady z dnia 24 maja 2005 r. Spotkanie techniczne zorganizowane przez Komisję w lutym 2006 r. w odpowiedzi na wezwanie Rady do opracowania wniosków dotyczących nowego mechanizmu długoterminowego wsparcia budżetowego⁹, służącego krajom, które osiągają najlepsze wyniki, ujawniło różnice zdań między PC. Tym niemniej PC uznały, że ważne jest, aby zapewnić bardziej przewidywalną pomoc i wyraziły zainteresowanie propozycjami przedstawionymi przez Komisję dotyczące wieloletniej „**umowy MCR**”, która powinna koncentrować się na krajach osiągających dobre wyniki i dawać im większe gwarancje przewidywalności funduszy, w zamian za co beneficjenci powinni wzmocnić planowanie, monitorowanie i poprawić wyniki w zakresie MCR. Komisja będzie dalej analizować tę kwestię, m.in. w ramach spotkań nieformalnych grup roboczych z ekspertami zainteresowanych PC, podobnie myślącymi donatorami i zainteresowanymi organizacjami międzynarodowymi.

⁹ Konkluzje Rady z dnia 22.11.2005 r. „*Deбата orientacyjna na temat skuteczności działań zewnętrznych UE*” (dok. 14821/05 DEVGEN230 RELEX 679).

7. ŁAGODZENIE WPLYWU WSTRZĄSÓW ZEWNĘTRZNYCH

UE jest na dobrej drodze do spełnienia swoich zobowiązań w zakresie wsparcia uruchomienia rynkowych programów ubezpieczeń w celu złagodzenia negatywnego wpływu wstrząsów zewnętrznych na gospodarki krajów rozwijających się. W ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) Komisja przeznaczyła 25 mln EUR wsparcia na rzecz instrumentu GIIF (Global Index Insurance Facility) przygotowywanego przez Bank Światowy w trakcie 2005 r. GIIF będzie obejmował mechanizm reasekuracji, dzięki któremu ceny wskaźnikowe będzie można objąć ubezpieczeniem od ryzyka związanego z pogodą, klęskami żywiołowymi i rynkami surowców w krajach rozwijających się; GIIF ma zostać uruchomiony do połowy 2006 r. Obok podmiotów czysto handlowych, udział w GIIF będą mieć najprawdopodobniej również banki rozwoju, takie jak EBI i German Investment and Development Company (DEG). Aktywne uczestnictwo PC w **Międzynarodowej Grupie Roboczej ds. Zarządzania Ryzykiem Towarowym** będzie miało fundamentalne znaczenie dla lepszej wymiany informacji na temat koncepcji zarządzania ryzykiem.

W wyniku rozmów z grupą krajów AKP w sprawie **Funduszu Klęsk Żywiolowych UE-AKP** Komisja przygotowuje obecnie wniosek dotyczący finansowania tworzenia zdolności operacyjnych w zakresie zapobiegania klęskom żywiołowemu/utrzymywania stanu gotowości w krajach regionu AKP, na co przeznaczona jest z 9. EFR 12 mln EUR. Druga faza będzie przedmiotem dyskusji z krajowymi i regionalnymi władzami w kontekście przygotowań do 10. EFR, w celu uwzględnienia tej kwestii w krajowych i regionalnych dokumentach strategicznych, zwłaszcza w przypadku krajów i regionów, którym grożą klęski żywiołowe.

Uwzględniając inne inicjatywy, podjęte w 2005 r. w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom wstrząsów zewnętrznych (w tym **zmiana harmonogramu spłat po tsunami** przez Klub Paryski i **Fundusz Przeciwdziałania Wstrząsom Zewnętrznym MFW**) i kontynuację obecnych mechanizmów (**FLEX** dla krajów AKP), coraz większe znaczenie ma zapewnienie dobrej koordynacji i zapewnienie komplementarności poszczególnych działań w przypadku wstrząsów. Ponadto wspólnota międzynarodowa powinna zapewnić szybką i wiarygodną reakcję, opartą na strategii, która odpowiednio uwzględnia programy zapobiegania ryzyku i zmniejszania ryzyka. Podatność na wstrząsy zewnętrzne może stanowić jedno z kryteriów przydziału pomocy na rozwój od WE i PC, a poprzez zarządzanie wstrząsami należy zapewnić, że wszelka dodatkowa pomoc jest antycykliczna.

Komisja wzywa Radę, aby przyczyniła się do wsparcia instrumentu GIIF w celu ułatwienia krajom rozwijającym się dostępu do instrumentów ubezpieczeń rynkowych.

8. ZOBOWIĄZANIE DOTYCZĄCE UWOLNIENIA POMOCY

Większość PC i członków DAC w pełni uwolniła swoją pomoc dwustronną, a 40 % donatorów rozważa rozszerzenie dostępu do pomocy na rozwój ponad obecny poziom uwolnienia.

Ponadto ponad połowa PC zniosła wszelkie ograniczenia związane z przekazywaniem funduszy poprzez organy ONZ lub organizacji pozarządowe, w tym kilka nowych PC. Jedna trzecia PC ustanowiła system preferencji lokalnych zmierzających do stworzenia lokalnej zdolności operacyjnej i wzmocnienia lokalnych rynków.

W grudniu 2005 r. **WE przyjęła dwa rozporządzenia, otwierające dostęp do całej pomocy zewnętrznej WE.** Ponad dwie trzecie pomocy WE jest dostarczana poprzez instrumenty geograficzne lub tematyczne, które obecnie w znacznym stopniu są uwolnione. Pozostała część pomocy będzie uwolniona dla krajów rozwijających się i wszystkich donatorów, jeżeli i gdy uwolnią własną pomoc.

Wszystkie PC UE zgodziły się na **rozszerzenie zakresu** zalecenia OECD/DAC w sprawie **uwolnienia pomocy dla krajów najsłabiej rozwiniętych** i wezwały do pełnego uwolnienia środków na pomoc żywnościową i jej transport. W tym kontekście Komisja wyraża żal, że postęp w tym zakresie jest spowolniony w związku z negatywnymi skutkami podejść handlowych wspieranych przez innych donatorów.

Komisja ponownie potwierdza, że jej obowiązkiem jest zapewnienie spójności jednolitego rynku, jak również wyraża swoją wolę monitorowania, zgodnie z Traktatem, dostępu wszystkich PC do zamówień publicznych w innych PC, w tym w dziedzinie rozwoju.

Komisja zaleca, aby Rada kontynuowała swoje wysiłki na rzecz **propagowania dalszego uwalniania środków na pomoc żywnościową i jej transport**, zgodnie z mandatem negocjacyjnym przyjętym w związku z przeglądem Konwencji Londyńskiej.

9. MIĘDZYNARODOWE DOBRA PUBLICZNE (IPG)

Zobowiązanie dotyczące IPG jest uzależnione od dostępności i treści sprawozdania końcowego Grupy Roboczej ds. Powszechnych Dóbr Publicznych. Wiele PC i Komisja uważa, że Grupa Robocza wniosła cenny wkład we wzmocnienie debaty i podniesienie świadomości na temat międzynarodowych dóbr publicznych, wyraża żal z powodu opóźnienia w wydaniu sprawozdania końcowego i oczekuje, że ostatecznie będzie ono dostępne. Komisja pragnie również zauważyć, że nowym ambitnym zobowiązaniom na rzecz rozwoju, w szczególności tym podjętym przez UE (chodzi przede wszystkim o zwiększenie wysokości ODA i „Konsensus europejski w sprawie rozwoju”) towarzyszył spadek zainteresowania podejściem opartym na IPG, zwłaszcza w odniesieniu do finansowania. W tych okolicznościach **Komisja wzywa Radę**, aby wezwała **Międzynarodową Grupę Roboczą ds. Powszechnych Dóbr Publicznych do szybkiego wydania sprawozdania końcowego.**

10. REFORMA MIĘDZYNARODOWYCH INSTYTUCJI FINANSOWYCH

Zdecydowana większość PC opowiada się za **bardziej systematycznymi wspólnymi stanowiskami** przedstawicieli PC UE w radach zarządzających MIF i bardziej formalnym **mechanizmem koordynacji między PC UE** w odniesieniu do spraw Banku Światowego o strategicznym znaczeniu dla UE.

Przedstawiając **wspólne stanowiska**, w miarę możliwości jak najczęściej, UE będzie zwiększać swoją widoczność i wpływ w MIF, zgodnie z „Konsensusem europejskim w sprawie rozwoju” i strategią UE na rzecz Afryki. Komisja stworzyła wewnętrzną sieć, aby wesprzeć ten proces.

Państwa członkowskie UE wyraziły ogólne zadowolenie z poprawy **nieformalnej koordynacji UE** między **radą wykonawczą** MFW oraz Banku Światowego w

Waszyngtonie, która przyjęła formę **regularnych spotkań koordynacyjnych** z aktywnym udziałem Komisji. Ponadto Komitet Ekonomiczno-Finansowy (EFC) powołał specjalny podkomitet (SCIMF) w celu koordynacji stanowiska UE w sprawie MFW i zagadnień pokrewnych; w odniesieniu do spraw BŚ nie ma tego typu formalnego mechanizmu koordynacji. Coroczne wizyty europejskich członków rady wykonawczej BŚ w instytucjach UE umacniają wzajemną współpracę. Należy opracować podobne mechanizmy w celu poprawy spójności UE na forum rady wykonawczej regionalnych banków rozwoju, takich jak Afrykański Bank Rozwoju, Azjatycki Bank Rozwoju i Międzyamerykański Bank Rozwoju, gdzie udziały UE jako zbiorowości są znaczne. Komisja wkrótce zorganizuje **wizytę europejskich przedstawicieli rady wykonawczej regionalnych banków rozwoju** w instytucjach europejskich.

Komisja wzywa Radę do:

- wspierania stworzenia **nieformalnego mechanizmu koordynacji między europejskimi radami wykonawczymi z regionalnych banków rozwoju**, we współpracy z Komisją, gdzie udziały UE jako zbiorowości są znaczne, podobnie jak to ma miejsce w przypadku Banku Światowego;
- zadbania o systematyczne odbywanie spotkań koordynacyjnych UE, z udziałem przedstawicieli Komisji, przed podjęciem ważnych decyzji przez zarząd MIF, gdzie udziały UE są znaczne.
- propagowania **poprawy przejrzystości** między radą wykonawczą a Komisją, w pierwszej kolejności poprzez regularne i terminowe przekazywanie Komisji dokumentów zarządu MFW, BŚ i regionalnych banków rozwoju.

11. HANDEL I ROZWÓJ

W wyniku spotkania Rady w maju 2005 r. UE dokonała dalszego rozszerzenia swoich zobowiązań dotyczących pomocy związanej z wymianą handlową (TRA). Po szczycie państw grupy G8 przewodniczący Komisji Barroso zadeklarował zwiększenie pomocy WE związanej z handlem do wysokości 1 mld EUR rocznie. W grudniu 2005 r. Rada¹⁰ ustaliła, że PC będą próbować wspólnie zwiększyć swoją pomoc TRA do 1 mld EUR rocznie do 2010 r. W związku z tym połączony wkład UE powinien wynieść 2 mld EUR. PC i WE zobowiązały się również do dostarczenia odpowiednich i przewidywalnych funduszy na wzmocnione **zintegrowane ramy (ZR)**, na które z tytułu wkładu WE przeznaczono 10 mln EUR. Komisja wyraża gotowość do zbadania możliwości połączenia środków finansowych PC i WE w celu wzmocnienia skuteczności pomocy TRA i w kolejnych wydaniach tego sprawozdania dokona przeglądu w odniesieniu do realizacji tych zobowiązań przez Komisję i PC.

W rezultacie Deklaracji Ministerialnej WTO w Hongkongu zostanie powołana Grupa Robocza ds. Pomocy na rzecz wymiany handlowej, w której Komisja będzie uczestniczyć, by zdecydowanie wspierać agendę „pomocy na rzecz wymiany handlowej”, we współpracy z PC i wykorzystując tradycyjne kanały wymiany informacji.

¹⁰ „Pomoc na rzecz wymiany handlowej” dokument Rady 15579/05 DEVGEN 250 RELEX 748 z 9.12.2005 r.

Ocena koordynacji UE w zakresie pomocy TRA w latach 2005-2006 wykazała, że na poziomie centralnym koordynacja między Komisją a PC odbywa się nadal głównie dzięki Nieformalnej Grupie Ekspertów ds. Handlu i Rozwoju UE. Inne główne ustalenia są następujące: Wymiana informacji na poziomie centrali odbywa się głównie poprzez przekazywanie informacji z Komisji do PC, a nie odwrotnie; wewnętrzna koordynacja jest procesem zdecydowanie doraźnym, co pozwoliło na uniknięcie powielania prac, ale musi jeszcze dojrzeć do etapu wspólnej odpowiedzi strategicznej na potrzeby TRA; niektóre PC przyczyniają się do kształtowania wielostronnych inicjatyw, ale w tym zakresie nie ma wspólnej strategii UE.

Biorąc pod uwagę powyższe wnioski, Komisja wzywa Radę do:

- **wdrożenia konkluzji „Pomoc na rzecz wymiany handlowej”**, zwłaszcza poprzez skuteczne i terminowe udzielanie przez PC pomocy związanej z handlem na poziomie celów ustalonych na 2010 r.; podejmowania działań na rzecz poprawy skuteczności i intensyfikacji działalności infrastrukturalnej związanej z handlem; wspierania wzmocnionych ZR; zapewnienia wiarygodnej pomocy w celu ułatwienia dostosowania handlu;
- wniesienia wkładu na rzecz bardziej **systematycznego włączenia handlu w strategię ograniczenia ubóstwa i rozwoju**; systematycznego stosowania, w miarę możliwości, wspólnych analiz potrzeb przy planowaniu pomocy związanej z handlem;
- **dalszej poprawy koordynacji wysiłków UE na poziomie centralnym i lokalnym**; na poziomie centralnym należałoby bardziej regularnie korzystać z Nieformalnej Grupy Ekspertów ds. Handlu i Rozwoju w celu wymiany informacji i najlepszych praktyk; na poziomie lokalnym wzmocnione ZR lub, w stosownych przypadkach, analizy potrzeb dotyczące handlu powinny obejmować solidny mechanizm koordynacji; terminowego dostarczenia kompletnych informacji dotyczących zobowiązań w zakresie pomocy związanej z handlem do bazy danych programu dauhańskiego.

12. WNIOSKI

W 2005 r. UE podjęła ogromne wysiłki, by wynik szczytu ONZ był pozytywny w 2005 r., podejmując nowe ambitne zobowiązania, wzmacniając ramy UE poprzez Konsensus europejski w sprawie rozwoju i strategię UE na rzecz Afryki – realizacja tych obietnic niedawno się rozpoczęła. Mimo pewnych trudności UE wydaje się być przygotowana do realizacji swoich pośrednich celów ODA na 2006 r. Praca nad osiągnięciem celów na 2010 r. będzie wymagała poczynienia dodatkowych wysiłków i wiarygodnych działań, przy wsparciu opinii publicznej. Należałoby wzmocnić działania informacyjne dotyczące działalności UE na rzecz rozwoju. Niektóre PC wprowadzają innowacyjne źródła finansowania, a Inicjatywa na rzecz wielostronnego umarzania zadłużenia stanowi odpowiedź na ciągłą obawę UE o zdolność spłacania długu przez kraje ubogie. Obecnie trzeba uzgodnić konkretne cele

dotyczące skuteczności pomocy, tj. wspólne ramy UE dla strategii krajowych¹¹ i plan działania.

¹¹ *„Wzmocnienie oddziaływania europejskiego: wspólne ramy opracowywania krajowych dokumentów strategicznych i wspólnego wieloletniego programowania) COM(2006) 88; „Udzielanie pomocy przez UE: - więcej, lepiej i szybciej) COM(2006) 87.*

ZAŁĄCZNIK

STRESZCZENIE ZMIENIONYCH ZOBOWIĄZAŃ UE

DOTYCZĄCYCH FINANSOWANIA ROZWOJU I SKUTECZNOŚCI POMOCY Z 2005 R.

Wyciąg z konkluzji Rady w sprawie Milenijnych Celów Rozwoju z dnia 24 maja 2005 r., z odniesieniami do konkluzji Rady w sprawie międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju z dnia 14 marca 2002 r., uzupełniony o konkluzje Rady z dnia 9 grudnia 2005 r. w sprawie pomocy na rzecz wymiany handlowej

1. Pomoc publiczna na rzecz rozwoju (ODA)

1.1 Zwiększenie wysokości ODA po 2006 r.: „Osiągnięcie MDG wymaga pilnego zwiększenia ODA.” UE z satysfakcją odnotowuje, iż jeśli chodzi o istniejące zobowiązanie osiągnięcia uzgodnionego na szczeblu międzynarodowym celu ODA równego 0,7 % DNB, jej państwa członkowskie osiągną prawdopodobnie w 2006 r. cel 0,39 % wysokości ODA zawarty w zobowiązaniach z Barcelony. Obecnie cztery z pięciu państw, które przekroczyły cel NZ dotyczący ODA i wynoszący 0,7 % DNB, to państwa członkowskie Unii Europejskiej. Pięć kolejnych przyjęło harmonogram osiągnięcia tego celu. Potwierdzając swoją zdecydowaną wolę osiągnięcia tych celów, UE zgadza się na nowy wspólny cel unijny zakładający osiągnięcie w 2010 r. ODA w wysokości 0,56 % DNB, co oznacza osiągnięcie do tego czasu dodatkowych 20 miliardów EUR rocznie.

- i. Państwa członkowskie, które nie osiągnęły jeszcze poziomu ODA równego 0,51 % DNB, podejmują się osiągnięcia tego poziomu do roku 2010, w ramach ich procedur rozdziału środków budżetowych, te, które przekroczyły już ten poziom, zobowiązują się do niezaprzestawania wysiłków;
- ii. Państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po 2002 r. i które nie osiągnęły poziomu ODA równego 0,17 % DNB, czynią wysiłki zmierzające do osiągnięcia go, w ramach ich procesów rozdziału środków budżetowych, do 2010 r., te, które już go przekroczyły, zobowiązują się do niezaprzestawania wysiłków;
- iii. Państwa członkowskie zobowiązują się do osiągnięcia poziomu ODA równego 0,7 % DNB do 2015 r., te, które już go osiągnęły, zobowiązują się do zachowania poziomu przewyższającego cel; Państwa członkowskie, które przystąpiły do UE po 2002 r., czynią wysiłki zmierzające do zwiększenia ich ODA do 2015 r. do poziomu 0,33 % DNB.

1.2 Ukierunkowanie działań na Afrykę: „UE zwiększy pomoc finansową dla Afryki subsaharyjskiej oraz wspólnie zapewni przynajmniej 50 % uzgodnionego wzrostu zasobów ODA dla tego kontynentu, respektując jednocześnie w pełni priorytety poszczególnych państw członkowskich dotyczące udzielania pomocy rozwojowej”.

1.3 Cel ODA na 2006 r. (Konkluzje Rady z 14 marca 2002 r.): „...te państwa członkowskie, które jeszcze nie osiągnęły celu 0,7 % zobowiązują się uczynić pierwszy istotny krok i indywidualnie zwiększyć wysokość ich ODA [...], odpowiednio, podczas procedur przydziału swoich środków budżetowych [...] tak aby do 2006 r. osiągnięta została średnia dla UE 0,39%. Ze względu na ten cel wszystkie państwa członkowskie UE będą w

każdym razie próbować osiągnąć, odpowiednio, w ramach przydziału swoich środków budżetowych poziom co najmniej 0,33 % ODA/DNB do 2006 r.”

2. Innowacyjne źródła finansowania

„Rada będzie nadal rozpatrywać najbardziej obiecujące innowacyjne źródła finansowania rozwoju, tak aby zwiększyć dostępne zasoby w sposób zrównoważony i przewidywalny. Odnotowuje zamiar państw członkowskich wprowadzenia podatku solidarnościowego, jako dodatku do cen biletów lotniczych”.

3. Zadłużenie

„UE podtrzymuje swoje zobowiązanie do poszukiwania rozwiązań, we współpracy z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, problemu nierównego obciążenia wynikającego z zadłużenia, oraz swoje zobowiązanie pełnego wprowadzenia w życie rozszerzonej inicjatywy redukcji zadłużenia poważnie zadłużonych krajów ubogich (HIPC). Podstawowe znaczenie będzie miało uzgodnienie zakresu i sposobów dalszego zmniejszania zadłużenia wielostronnego, tak aby zabezpieczyć zrównoważenie długu w dłuższej perspektywie i stosując indywidualne podejście do poszczególnych państw.

UE będzie kontynuować i zwiększać wysiłki zmierzające do odtworzenia i utrzymania równowagi zadłużenia, stosując indywidualne podejście do poszczególnych państw, włącznie z:

- (a) zbadaniem możliwości zastosowania wobec krajów rozwijających się, cierpiących z powodu wstrząsów zewnętrznych, mechanizmów czasowego zawieszenia obsługi długu,
- (b) środków szczególnych wobec państw wychodzących z konfliktów zbrojnych i zalegających z płatnościami, i które nie spełniły jeszcze z tego powodu kryteriów objęcia inicjatywą HIPC.”

4. Skuteczność pomocy

„UE będzie kontynuować i zwiększać wysiłki zmierzające do odtworzenia i utrzymania równowagi zadłużenia, stosując indywidualne podejście do poszczególnych państw, włącznie z:

- (a) zbadaniem możliwości zastosowania wobec krajów rozwijających się, cierpiących z powodu wstrząsów zewnętrznych, mechanizmów czasowego zawieszenia obsługi długu
- (b) środków szczególnych wobec państw wychodzących z konfliktów zbrojnych i zalegających z płatnościami, i które nie spełniły jeszcze z tego powodu kryteriów objęcia inicjatywą HIPC.

Przygotowując Paryskie Forum Wysokiego Szczebla, Rada przyjęła, 22 listopada 2004 r., ogólne rozwiązanie wspólnotowe przedstawione w sprawozdaniu „Poprawa koordynacji, harmonizacji i wyrównywania”.. UE zapewni wprowadzenie w życie konkretnych zaleceń w nim zawartych, włącznie ze skuteczniejszymi ramami pomocy rozwojowej na poziomie wspólnotowym i podziałem pracy oraz komplementarnością na poziomie krajowym, w kontekście wspólnego, wieloletniego planowania, opartego na strategiach redukcji ubóstwa w państwach partnerskich.

UE jest w pełni zaangażowana w planowe wprowadzenie w życie i w monitorowanie Paryskiej Deklaracji dotyczącej skuteczności pomocy, włącznie z ustanowieniem możliwych do oceny celów na rok 2010 i specjalnych zobowiązań podjętych przez UE w czasie Forum w Paryżu.”

5. Bardziej przewidywalne, mniej zmienne mechanizmy pomocy

„Aby być w stanie lepiej przygotować się na zaspokojenie potrzeby dysponowania stałymi zasobami oraz mając na uwadze spodziewany wzrost przepływów ODA, UE wypracuje nowe, bardziej przewidywalne i stabilne mechanizmy pomocowe. Takie mechanizmy mogłyby zakładać zapewnienie minimalnego poziomu pomocy budżetowej zabezpieczonej w perspektywie średniookresowej i związanej z postępami we wdrażaniu polityk w kraju partnerskim, w szczególności w odniesieniu do zobowiązań danego państwa dotyczących osiągnięcia MDG w ramach krajowych strategii redukcji ubóstwa.”

6. Zewnętrzne wstrząsy

„Aby złagodzić wpływ wstrząsów zewnętrznych na gospodarki krajów rozwijających się, także niestabilność cen, UE będzie wspierać operacjonalizację rynkowych systemów ubezpieczeniowych oraz badać możliwości, w konkretnych przypadkach, czasowego zawieszenia obsługi długu. UE będzie także poprawiać i ułatwiać dostęp do istniejących mechanizmów finansowych, takich jak te przewidziane w Umowie z Kotonu (FLEX), tak aby złagodzić krótkoterminowo oddziaływanie takich wstrząsów na przychody danego kraju.”

7. Uwolnienie pomocy

„Wychodzenie naprzeciw wyzwaniu odchodzenia od wiązania pomocy poprzez jak najszybsze przyjęcie, na podstawie wniosku Komisji, rozporządzenia w sprawie dostępu do pomocy zewnętrznej WE; UE poprze toczące się obecnie na poziomie międzynarodowym debaty na temat dalszego odchodzenia od wiązania pomocy, wychodzącego poza istniejące zalecenia OECD/DAC; UE poprze toczące się obecnie na poziomie międzynarodowym debaty na temat dalszego odchodzenia od wiązania pomocy, wychodzącego poza istniejące zalecenia OECD/DAC.”

8. Międzynarodowe dobra publiczne (IPG)

„Zbadanie, na podstawie sprawozdania Grupy Zadaniowej ds. światowych dóbr publicznych, możliwości przyjęcia do 2006 r., na poziomie UE, planu działań w sprawie zabezpieczenia priorytetowych, międzynarodowych dóbr publicznych oraz uzgodnienia zbadania sposobów ich finansowania..”

9. Reforma międzynarodowego systemu finansowego

9.1 Konkluzje z dnia 24 maja 2005 r.: „Promowanie wspólnego, europejskiego stanowiska w sprawie wzmocnienia pozycji krajów rozwijających się i w okresie transformacji oraz dalsza poprawa jakości unijnej koordynacji w międzynarodowych instytucjach finansowych”

9.2 Konkluzje z dnia 14 marca 2002 r.: „Wpływanie na reformę międzynarodowego systemu finansowego poprzez zwalczanie nadużyć globalizacji finansowej, wzmocnienie głosu krajów rozwijających się przy podejmowaniu decyzji gospodarczych na arenie

międzynarodowej i wzmocnienie spójności między ONZ, międzynarodowymi instytucjami finansowymi i WTO z poszanowaniem ról odgrywanych przez poszczególne instytucje.”

10. Handel i rozwój

10.1 Konkluzje z dnia 24 maja 2005 r.: „... UE zobowiązuje się do dalszej poprawy i lepszej koordynacji programów pomocowych dotyczących handlu oraz, w obliczu możliwych kosztów integracji państw rozwijających się, do zapewnienia dodatkowej pomocy na dostosowanie handlu i integrację z systemem gospodarki światowej. Zgadza się więc, by różne opcje przedstawione w komunikacie w sprawie poprawy i zwiększenia pomocy, także te dotyczące międzynarodowego mechanizmu dostosowania handlu i zwiększania zdolności instytucjonalnych, były przedmiotem działania UE i społeczności międzynarodowej.”

„UE będzie dalej wspierać kraje rozwijające się, tak aby umożliwić im skorzystanie z możliwości dotyczących handlu, w szczególności poprzez pomoc w integrowaniu handlu w ramach ich krajowych strategii rozwoju i zapewnianie koniecznych reform wewnętrznych.”

10.2 Konkluzje z dnia 9 grudnia 2005 r.: Zintegrowane ramy (ZR) „Rozumiejąc, że ulepszenie ZR wymaga zajęcia się w pełni ich obecnymi niedociągnięciami, UE stanowi, że w ramach dostępnych środków budżetowych i przy wsparciu innych darczyńców zapewni środki umożliwiające wystarczające i przewidywalne finansowanie ZR. Niektóre państwa członkowskie mogą zdecydować o zapewnieniu pomocy w tym samym celu innymi kanałami.”

Pomoc związana z wymianą handlową „W ramach ich zobowiązań do przyszłego zwiększenia pomocy na rzecz rozwoju państwa członkowskie będą starały się zwiększać wspólne wydatki UE na pomoc związaną z wymianą handlową (określoną w ten sposób), w odpowiedzi na potrzeby określone jako priorytetowe w strategiach zmniejszania ubóstwa lub planach rozwoju krajów partnerskich w celu osiągnięcia kwoty 1 mld EUR rocznie do roku 2010, uwzględniając wydatki na wzmocnione zintegrowane ramy. To z kolei sprawiłoby, że wkład UE jako całości, w tym wkład Wspólnoty, wyniósłby 2 mld EUR rocznie do roku 2010.”